

Incəsənət elə bir aləmdir ki, onu incələməkdən doymursan. Vərəqlədikcə könlü dünyadan zənginləşir, ruhun dinclik tapır. Bu sahənin insanları ilə ünsiyət qurmaq isə tamam başqa bir hissdir. Belə şəxslərdən biri də müsahibimiz, istedadlı gənc rəssam Zərifə Məmmədovadır.

Zərifə 1992-ci ilin 27 yanvarında Bakıda dünyaya gəlib. O, Türkiyənin Akdeniz Universitetində "Güzel sanatlar ve tasarım ixtisası"nda təhsil alır. Hazırda orada diplom müdafiəsi ərefəsindədir. Deyir, Türkiyədə elə xüsusi sənət növləri var ki, buradakı gənclərimiz onlardan xəbersizdir. İstəyi odur ki, Türkiyədə menimsədiyi bilgiləri yerli gənclərimizə tədris etsin. Müsahibimiz bizi zəhmətində ilk olaraq rəssamlığa olan həvəsinin necə yaranmasından danışdı.

Onlar evdə iki uşaqqırlar. Ondan böyük bəstəkar qardaşı var. Hələ 1998-99-cu illərdə qardaşı Vəqif Mustafazadə adına 2 nömrəli İncəsənət Məktəbində piano dərslərinə getdiyi zaman onun da musiqiye marağı yaranıb. Zərifə qardaşının pianoda, özünün isə skripkada böyük səhnələri fəth edəcəyi xəyalı ilə yaşasa da, bu arzusu elə xəyal olaraq qalıb. Valideyinləri Zərifənin musiqi duyumunu zeif hesab etdikləri üçün onu fikrindən yayındırlar. Deyir ki, bu günə qədər anası onun rəssamlığa necə başlamasından danışır: "Mən xatırlamıram, amma anamın sözləri görə, 10 yaşimdə oyuncaq kuklama corabdan

Hər zaman "Sən mənim nümunəvi tələbəmsən, deyirdi. Bu sözdən sonra müəlliminin mənə olan inamını, güvenini itirə bilməzdim".

Zərifə Məmmədova çox keçmir ki, "İrəli" İctimai Birliyinin universitet üzrə koordinatoru, sonra isə Azərbaycan Tələbə Gənclər Birliyi İttifaqında "Rəssamlar İşçi Qrupu"nun rəhbəri olur: "Bu illər ərzində adını çəkdiyim təşkilatların dəstəyi ilə mədəniyyət və incəsənət sahəsində yeri li və beynəlxalq tədbir-təlimlər həyata keçirdik. Təlimci olaraq bir çox layihelərdə yer alb, gənclərimizle rəssamlıq sənəti haqqında bildiklərimi paylaşdım. 2012-ci ilin may ayında ümummilli lider Heydər Əliyevin 89-cu ildönümü münasibətilə təsviri və tətbiqi sənət ustaları arasında keçirilən sərgi-seminarda "Heydər Əliyev Mükafatı"na layiq görüldüm. 20 yaşlı bir gənc üçün böyük bir uğur olduğunu düşünürəm. Əlbətə ki, bu, təkcə mənim uğurum deyildi. Emin Əlekberovun, əməkdar rəssam Ənvar Qarayevin (çox üzülürəm ki, bu gün aramızda deyil), xalq rəssamı Ağali İbrahimovun, akademik Arif Əziziz, Elşən Hacızadənin, Xanım Məmmədova və Sevda Məmmədovanın uğurudur. Müəllimlərimin mənə inamı, dəstəyi mənim addim-addim yüksəye qalxmağımda tekan oldu. Bununla yanaşı, bir çox müsabiqlərdə iştirak etdim, Azərbaycanı qonşu ölkələr - Türkiyə, Gürcüstan, eləcə də Polşa, Hindistanda təmsil etdim.

Xaricdə təhsilində danışan müsahibimiz deyir ki, universiteti bitirdikdən sonra Türkiyədə magistratura pilləsinə imtahan verib və yüksək nəticə əldə edərək Akdeniz Universitetini qazanıb: "Bura mənim üçün artıq fərqli bir əlem idi. Burada artıq akademik təhsil alırdım, yaradıcılıqdan çox analiz və araşdırımlar edirdik. Çox maraqlı dərsler

"Rəssam dünyaya geniş baxmağı bacarmalıdır"

Zərifə Məmmədova təəssüf edir ki, bizdə dərs sistemi sanki bir şablon üzərində qurulub

Xəyalə Rəis

Çox qeyri-adi paltar düzəltmişdim. Geyimin görünüşü hələ de gözümüzün qarşısındadır. Anam deyir ki, bu yaşda uşaqla olan fantaziya onu yaxşı mənənədə təcəübündür. Atamla masləhətləşib mənənə rəssamlıq sahəsində özümü yoxlamağı təklif ediblər. Ən azından bir hobbim olar deyə düşüñüb. Və 2003-cü ildən qardaşımıyla eyni səhnəni olmasa da, eyni yolu, məktəbi paylaşımağa başladıq. Mən də V.Mustafazadə adına İncəsənət Məktəbində rəssamlıq dərslərinə başladım və o gündən bu güne qədər artıq 13 ildir ki, bu sənətlə maraqlanıb elminə yiyələnməyə çalışıram".

11 il 258 №-li orta məktəbdə oxuyan Zərifə 7-ci sinifdən "Əl işləri" dərnəyində dərslərə başlayıb. Buradakı müellimlər ona xəyalındakıları həyata keçirməkde, fantaziyasının inkişaf etməsində çox kömək olublar. Neticədə, Zərifə ilk dəfə 2005-ci ildə 13 yaşında Gənclərin "Təhhalara dayaq" İctimai Birliyi və İran İslam Respublikasının Azərbaycandakı Səfirliyi tərəfindən həyata keçirilən məktəblerarası müsabiqdə ilk "Gənc İstedad" mükafatına laiyq görülüb. O gündən bu güne uğur uğur dalınca gəlib. İlk

üğuru gənc rəssama böyük motivasiya verib. O, incəsənət məktəbində rəngkarlıq və qrafikayla yanaşı, xalçaçılıq və moda dərsleri də almağa başlayıb. Burada xalça kompozisiyaları hazırlayıb və kiçik ölçülərdə xalça toxuyub: "Bu gün də xalça naxışlarını dekorativ işlərimdə, rəsmərimdə istifadə edirəm. Artıq hansı sahədə peşəkar olmaq istədiyimi müəyyən etmişdim. 2008-ci ildə incəsənət məktəbinin dövlət imtahanlarını "əla" qiymətlərlə bitirdim. 2009-cu ildə orta məktəbdən məzun olduğdan dərhal sonra Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin sevdiyim ixtisasına - Rəssamlıq fakültəsi, "Dizayn" ixtisasına qəbul oldum. Qabiliyyət imtahanına Rəssamlıq Akademiyasında hazırlanıb. Çox gərgin idim. Buradakı müəllimim Emin Əlekberov mənə sənət öyrətməklə yanaşı, mənəvi cəhətdən də dəstək oldu, məndə özümə inam yaratdı.

alırdıq. "Ekolojik Sanat Tasarımları" adlı bir dərəsimizdə təbətti çırkləndirən atqlardan meşətdə istifadə edə biləcəyimiz yararlı bir əşya icad edirdik. Hətta ideyalarımızı şirkətlərə satmaq kimi bir imkanımız vardı. Başqa bir çox maraqlı dərsler də keçirdik və dərs seçimini bizim öz ixtiyarımıza buraxırdılar. Mən "Dizayn" ixtisasını bitirmiş olsam da, kino, moda, heykəltəraşlıq sahəsində istenilən dərsi ala bilirdim. Fərqliliklərə və yeniliklərə çox açıq idi fakültəmiz. Azərbaycan rəssamlığı çox gözəl inkişaf edib və təhsili de sovet dövrünün sistemi olduğuna görə, çox güclüdü. Hətta Türkiyənin bir çox universitetlərində azərbaycanlı rəssamlar dərs verir. Amma bizim Azərbaycandakı dərs sistemi sanki bir şablon üzərində qurulub və ancaq o şablonla göredir hər şey. Yuxarıda qeyd etdiyim dərslərə qatıldıqdan sonra sənətə hansı fərqli aspektlərdən yanaşmaq mümkün olduğunun fərqinə vardı. Düşünürəm ki, bir rəssam dünyaya daha geniş baxmağı bacarmalıdır. Amma burada bir çox gənc rəssamlarımız universiteti bitirdikdən sonra özlərini formalasdırıb. Sənətdən uzaqlaşırlar və bu da böyük bir itkiidir".

Zərifə Türkiyədə Osmanlı və Səlcuq dövründən qalma Tezhip, Ebruli, Kaati və s. sənətlərin bu gün də yaşadılmasına onda xoş təessürat yaratdığını dedi. Onun sözlerinə görə, təessüb ki, Azərbaycanda bu sənətlər haqqında heç bir məlumat yoxdur və heç bir yerdə də tədris olunmur. O, magistraturada oxuduğu müddətdə bu tarixi sənət növlərini də öyrənməyə vaxt tapıb. O, hazırda üzərində çalışdığı elmi işini tamamlamaq üzərdir. Ümid edir ki, yaxın günlərdə onu müdafiə edib fərqlənme diplomu ilə Vətənə qayıdaq. Müsahibimiz deyir ki, artıq bildiklərini gənclərimizə tədris etməyinin zamanı yetisiib.

Bu yolda həmsəhəbətimizə uğurlar arzulayırıq.